

சுயம்பிரகாசத்துணை.

ஞானசூரியன்

இது ஒரு சிறந்த மாதாந்த தமிழ்ப் பத்திரிகை.

GNANA SURIYAN

A HIGH CLASS TAMIL MONTHLY.

மலர் 1	} துந்துபி-ஸ்ரீ ஆடி-மீ 1௨ 1922-ஸ்ரீ ஜூலை-மீ 16௨	{ இதழ் 4

Vol. 1

பொருளடக்கம்.

No. 4

விஷயம்.

பக்கம்.

கடவுள் வணக்கம்	73
குண்டலிசத்தி—வேதாந்தபாஸ்கரன் 2-ம் பாகம்	74
ஞானத்தீர்த்தம்—மணிமுத்துநாயகம்	78
கடவுளியல்—வேதாந்தபாஸ்கரன்	81
உயிர்ப்பிராணிகள் மகாநாடு—காரைக்கிலையார் பிரகாசம்	83
சாதனசதுட்டயம்—வேதாந்தபாஸ்கரன் 2-ம் பாகம்	85
தமிழ்—R. S. சாம்பலவசர்மன்	87
நடை—ப. வீரப்ப தஞ்சவராயன்	89
முகம்மதுநபி சரித்திரம்—மணிமுத்துநாயகம்	90
மேழ்ச்சேலியம்—விளமல் சேஷாத்திரி	93

இப் பத்திரிகையிலுள்ள விஷயங்களை பத்திராதிபர் அனுமதியின்றி எவரும் பிரசுரிக்க அருகாஸல்.

“ஞான சூரியன்”

சந்தா விபரம்.

இந்தியா, பர்மா, சிலோன் முதல்	} வருடம் 1-க்கு தபால்கூலி உள்பட	ரூ 1—8—0
விய இடங்களுக்கு		
பிளவுக்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய	} உள்பட	ரூ 2—0—0
வெளி நாடுகளுக்கு		
தனி சஞ்சிகை விலை		ரூ 0—3—0

மாநிரிப் பிரதி வேண்டுவோர் 4 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுத் கொள்ளலாம்.

சந்தாதாரர்கள் சந்தா நம்பரைக்குறித்து எழுதினாலன்றி கடிதங்களுக்கு விடை யளிக்கப்படமாட்டாது.

சந்தா ஏதராய்ச் சேரவிருப்பவோர் வி. பி. யிலைப்புப்படி ஆட்டர்செய்யலா, மேனும் முன் பணம் அனுப்பி விடுகதே உத்தமம். ஏனெனில் மணியார்டர் செய் தால் ரூ 1—8—0. வி. பி. யில் ரூ. 1—11—0 ஆகும். அதனால் தங் களுக்கு 3 அணு சலாயிருக்கிறது. முதல் சஞ்சிகையிலிருந்து விஷயங்கள் தொடர்ச்சியாய் எழுதப்பட்டிருந்தால் யாவரும் ஆரம்பத்திலிருந்தே சேர்ந்து வருகிறார்கள். சந்தா தொகை ரூ. 1—8—0 சித்திரை-ம் முதல்கொண்டு பங்குனி-ம் வரையில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளப்படும். இடையில் சந்தா தாரராய்ச் சேருபவர்களுக்கு சித்திரைமாதப் பத்திரிகைமுதல் சேர்த்து அனுப் பப்படும்.

விளம்பர விகிதம்.

ஒரு பக்கத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு	...	ரூபா 8—0—0
அரை பக்கத்திற்கு	“	5—0—0
கால் பக்கத்திற்கு	“	3—0—0

மொத்தமாய் ஒரு வருடத்திற்கு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் மொத்தத் தொகையில் 10%—க்கு 12½ ரூ. வீதம் கழித்து வாங்கப்படும் எப்போதும் முழுதொகையை முன்பணமாயனு பவேண்டும்.

விஷயங்கள்.

1. கடிதக்காரர்கள் அபிப்பிராயங்களுக்கு பத்திரிகாசிரியர் பொறுப்பாளி யல்லா.

2. விஷயம் அனுப்புவோர் கடிதத்தின் ஒரே பக்கத்தில் இந்தியாவ் தேவியாய் ஏழுதமிழனுப்பினாலன்றி, அவ்விஷயங்கள் கவனிக்கப்படமாட்டா.

3. விஷயங்களை திருத்தவர், அவற்றில் கூட்டவும், குறைக்கவும், அவற் றை வெளியிடவும் வெளியிடாமலே விட்டுவிடவும் பத்திரிகாசிரியருக்கு பூரண சுதந்திரமுண்டு.

ஸ்ரீ கருணையானந்த மஸ்தான் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளியதும் மணிதாசப்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாசிக்கவேண்டிய யோக ஞான உபசாரஸிரமுகிய பேரகாசியம்

முழுப்புத்தகம் 1-க்கு ரூ 2—0—0.

கருணையானந்த மஸ்தான் சுவாமிகள்
பத்திராதிபர், ஞானசூரியன் ஆபீஸ்,
விஜயபுரம், திருவாரூர்.

தயம்பிரகாசத்துணை.

ஞானகுரியன்.

இது ஒரு சிறந்த மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தோட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தற்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு. (தமிழ் வேதம்)

(All Rights Reserved.)

மலர் 1	தாந்துபி-ஒடு ஆடி-மீ 1௨ 1922-ஒடு ஜூலை-மீ 16௨	இதழ் 4
-----------	--	-----------

கடவுள் வணக்கம்.

தேனெனத் தமிழ்சொல் கருணையானந்த

தேசிக வுட்சிதா காய

ஞானகுரியன்வந் துதித்தொளி விரிப்ப

நானிலத் துதித்தமா னிடர்கள்

நானெனு மகந்தைக் காரிருட் படலம்

நலந்தவ ருளமலர் விரியச்

சோனோபோ வருஞ்செய் சுயம்பிர காசச்

சோதியைப் போதெலாந் தொழுவாம்.

(பத்திரிகாசிரியர்.)

சித்தியமாய் நின்மலமாய் திட்கனமாய் நிராமயமாய்

நிறைவாய் நீங்கரச்

சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரியநிறை

சுடரா யெல்லாம்

வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி

மனவாக் கெட்டாச்

சித்தருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளியைச்

சின்னை செய்வாம்.

(தூயுமானவள்ளல்.)

ஞானகுரியன்.

தந்தி-ஸ்ரீ ஆடி-மீ 1௨

வேதாந்தபாஸ்கரன் இரண்டாம்பாகம்

குண்டலிசத்தி.

விருத்தம்.

தொட்டவர்க்கிசையயில் சுருதி யாழதின்

வட்டமும் மாசண வடிவு மார்தருஞ்

சட்டகக் குண்டலி சத்தி தன்மையும்

அட்டமா சித்திகள் அணியு மோதுவாம்.

குறிப்பு:—சீவன்முத்த நிலக்கண்மெனப் பின்வரும் 9-வது அத்தியாயத்தில் குண்டலிசத்தியினது மகிமையாகிய அட்டமாசித்திகளையும் ஞானசத்த பூமிகளையும் விவரிக்கவேண்டியதிருப்பதால் அங்கு விவரிப்பது முறையன்றெனக்கருதி அவற்றையிங்கு வரையலாயிற்று.

குண்டலியின் இலக்கணம்.

சதநாடிகளென்னும் நூறு (100) நாடிகளின் மத்தியில் மகத் துவந்தங்கிப ஆந்திரவேட்டனிகை யென்னும் பெயருடைய ஒரு நாடியானது வீணை வாத்தியத்தின் அங்கத்திலுள்ள விருத்த வடிவத்தைப்போலவும் நீர்ச்சுழியைப்போலவும் வட்டவடிவமாக சர்வசீவ ராசிகளின் சரீரங்களிலும் பொருந்தியிருக்கும்.

இந்த நாடியானது குளிர்ச்சியை சகிக்கமாட்டாமல் தன்னுடலைச் சுருட்டிக்கொண்டு நித்திரை செய்கிற பெண்சர்ப்பத்தின் வடிவம்போல் கெட்டியாக வளைந்து சதாநாலமும் அசையாமல் பிராணவாயுவினால் நிலைபெற்றிருக்கும். வாழைமரத்தில் தலைமூய்த் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் பூவைப்போலிராநின்ற ஆந்திரவேட்டனிகை யென்னும் நாடியினிடத்தில், ஒரு குண்டலி சத்தியானது பரிசுத்தமுடையதாய் ஏனைய சத்திகட்கெல்லாம் வெற்றியைக்கொடுத்து நிற்கும். கோபயிருந்த பெண் சர்ப்பத்தைப்போல் பெருமூச்சுவிடும். சதாநாலமும் மேல்நோக்கிய வகனத்துடனிருக்கும். நமக்குச் சஞ்சல முண்டாக்குவதற்குக் காரணமாயிருப்பது இந்த குண்டலிசத்தி தான். மனமென்னும்

பேழையைச் சேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாநாடிகளும் இந்தக் குண்டலி சத்தியினிடத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

குண்டலியின் செய்கை.

இத்தன்மையான குண்டலிசத்தியானது சிந்தனையினால் கலை யாகும், சேதனத்தினால் சிந்தாகும், மனனத்தினால் மனமாகும், சங்கற்பத்தால் சங்கற்பமாகும், நிச்சய அறிவினால் புத்தியாகும், அகங்காரத்தால் அகங்காரமாகும். இந்தக் குண்டலி சத்தியே *புரியட்டகமென்னும் சூக்கும் சரீரமும் ஆகும்.

* புரியட்டக சரீரமானது இலிங்க சரீரமென்னும் சூக்தம் சரீரம். இது ஞானேந்திரியங்கள் 5, கண்மேந்திரியங்கள் 5, பிராணபான வாயுக் கள் 5, மனம் புத்தி 2, ஆக இந்தப்பதினேழு அவயவங்களுடன் கூடியது. இந்தச் சரீரம் கண்களுக்குப் புலப்படாமலும் கரகாணதிகளால் பரிசிப்ப தற்கு சாத்தியப்படாமலும் தூலசரீரத்திற்குள் இருப்பது.

கைவல்லிய நவநீதம்.

ஆதிமுக்குணமிப்பூதம் அடங்கலும்தொடர்க்குநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலேந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஒதியபின்னைஐந்து உனம்புந்தியிரண்டாம்ஞான
சாதனமாம்இவ்வேழம் சற்குணப்பிரிவினாலே.

இராசதருணத்தில்வேறிட் டெடுத்தக றைந்தும்ஐந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கண்மமென்றும்
பராவியபெயராயிந்த பதினேழுயிலிங்கதேகம்
கரகாணநர்விலங்காய்த் தோன்றியஉயிர்க்கெல்லாம்.

இந்தச்சூக்கும் சரீரத்திற்கு 8 தத்துவம் அல்லது 8 கொத்துகொண்ட தாதலால் புரியட்டகமென்று பெயர் வந்தது. 8 தத்துவங்களாவன:— சத்தமுதலான தன்மசத்திராகன் 5, மனம்-புத்தி-அகங்காரம் 3, ஆக தத்து வம்-8. எட்டுகொத்தின் விபகம்:—பூதம் ஒரு கொத்து, தன்மசத்திரை ஒருகொத்து, கண்மேந்திரியம் ஒருகொத்து, ஞானேந்திரியம் ஒருகொ த்து, அந்தக்கானம் ஒருகொத்து, சத்துவாதி முக்குணம் ஒருகொத்து, பிரபஞ்ச மூலமாயிருக்கும் மாயப்பீடேருதி ஒருகொத்து, கலாதி ஒருகொ த்து ஆக கொத்து 8 என்று சிவஞான சித்தியார் முதலிய துற்கள் கூறுகின்றன.

குண்டலிசத்தியென்னும் சிவசத்தியானது சரீரத்துட் கலந் திருக்கும் பிராண அபான வாயுக்களினது ரூபமாகிக் கீழிலும் மேலிலும் போக்குவாவாகி நிற்கும்; தானே சமஸ்தமுமாகி ஊர் த்தமுகத்திற் சென்றாலும் செல்லும். அதோமுகத்தில் திரும்பி னாலும் திரும்பும். இஃதே சிவனாகி முடிவில் மரணத்தையடை யும் பிராணவாயுவுமாகும். இந்தக் குண்டலிபிராண சலனமின் றிப் போக்குவாவின்றி அசைவற்று நிலைபெற்று நிற்கில் பிராண வாயுவானது அகத்திற் சேர்ந்து சிவர்கட்கு விபாதி யென்பதே வராமற் காக்கும்.

குண்டலி விழிப்பு.

விடய இச்சையைத்தரும் சகல போத போக்கியங்களையும் அசத்தென்றறிந்து பஞ்சேந்திரியங்களை யொடுக்கி, ஏகாந்தமான இடத்தில் சுகாசனத்திலிருந்து இரேசக பூரகமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் வாயுவை மேல்நோக்குமாறு குருமூர்த்தி மன ங்கனிந்து உபதேசித்தருளிய மார்க்கப்படி அப்பியாசித்து, நிரோ தனஞ்செய்து, சும்பித்திருந்து சிங்கைப் பங்கஞ்செய்யாமல் மடி த்து மேல்வீட்டு வாயுவில் காக்கவைத்துக் குகமுதலாய நவத் துவாரங்களிலும் வாயுவைப் போகவிடாமல் அடைத்து, ஓசை மணி மண்டபத்தில் யோகநித்திரை செய்துகொண்டிருக்கும் கமலசத்தியினது வீட்டுத்தலைவாசல் கபாடத்தை தாலமென்னுந் திறவுகோல்கொண்டு திறந்து, பிராண வாயுவைச் சுழிமுனையில் சிறுத்தி முக்கோண வடிவமாக இருக்கின்ற மூலாதார முதலான ஆறுதாரங்களை யறிந்து, அந்தந்த ஆதாரங்களுக்குரிய பதுமதள ம்கள், அத்துவாமூர்த்திகள், அக்கரங்கள் முதலியவைகளை

மதயானைபசித்த விளாங்களியானது, மலத்துடன் விழும்போது முன்போல் உண்மையான பழம்போலவே தோன்றினும், அதன் மாதூரிய மான சத்துக்களெல்லாம் கிரகிக்கப்பட்டிருப்பதுபோலும்; அக்கினியில் வெந்த காகிதம், வஸ்தி முதலியவைகள் பழைய எதார்த்த வடிவம்போல் புலப்படுவதுபோலும்; சூக்கும சரீரிகளான முஷ்டிசுக்களானவர்கள் பார் வைக்குத் தூவதேகியைப்போற் காணப்படினும், அவர்கள் சூக்கும சரீரி களே யாவார்கள்.

வேதாந்தபாஸ்கரன் முதற்பாகம் ஆறுதாரமென்னும் சத்த சக்கர அத்தியாயங்களில் கூறியிருக்கின்ற விபரப்படி நன்கு உணர்ந்து தியானித்து, குண்டலிசத்தியை விழிப்பித்து மூலக்கலை மதி மண்டலத்திற் செலுத்தி இடகலையிலிருந்து ஒழுகும் சந்திரபுட் காணியென்னும் மதியமிர்த பானஞ்செய்து ஏனைய ஆதாரங்களில் அதோமுகமாகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் பதுமங்களைப் பேதித்து மேலேசென்று விந்துத்தாணத்தின் வழியாக இறங்கி மதியமிர்த தாரையை சரீரமுழுவதும் நிறையச்செய்த யோகானு பவிகட்குக் கைவல்லியமாவதன்றி யேனையோர்கட்கு ஒருபோ துஞ் சித்தியாகு. யோகிகள் அரியபெரிய முயற்சியெடுத்துச் சரீரத்தை வருத்திப் பிரயாசப்படுவதெல்லாம் குண்டலிசத்தியை விழிப்பித்தற் பொருட்டேயன்றி வேறல்ல. ஆகையால் குண்ட லீயை நித்திராபங்கம்பண்ணி விழிக்கச் செய்தவர்களுக்கே சகல சித்திகளின் வல்லமைகளுண்டாகும்.

ஓர் பெரிய ஆலவிருட்சம் நிலைபெற்று நிற்பதற்கு அதன் வேர் ஆதாரமாயிருப்பதுபோல் சகல யோகாப்பியாசங்களுக்கும் குண்டலிசத்தியே ஆதாரமாயிருக்கின்றது. குண்டலி விழித்தா லன்றிச் சகல யோகோபாயங்களும் விபர்த்தமாகும். குண்டலி விழித்தவுடன் ஆறுதாரமுதலிய சகல சக்கரங்களிலுமுள்ள பது மங்கள் பேதத்தை யடைகின்றன. பூட்டிய வீட்டைத் திறவு கோல்கொண்டு திறப்பதுபோல் தாலாப்பியாசத்தால் மோட்சத் துவாரமென்னும் பிரமாந்திரத்தின் சுழுமுனை மார்க்கத்தைத் திறக்கவேண்டும். வேதாந்த பாஸ்கரன் முதற்பாகமாகிய ஞான சூரியன் 2-வது பதிப்பில் தசநாடிகள் அத்தியாயத்தில் விவரித்தி ருக்கிற கந்தத்தின் மேற்பாகத்தில் குண்டலியானது யோகிகளு க்கு மோட்சத்தின்பொருட்டும் சாமானியர்களுக்கு பந்தத்தின் பொருட்டும் தூங்குகின்றது. யோகிகள், மேல்வாசலைத் திறக் காதபடி தனது முகத்தால் மூடிக்கொண்டு தூங்குகிற சர்ப்பவடிவ முள்ள குண்டலியை வலைப்பிடித்து எழுப்பவேண்டும். இந்த இரகசியத்தைக் குருமுகமாகக் கேட்டபடி தினந்தோறும் காலை மாலை இரண்டுவேளைகளிலும் சுமார் ஆரைச்சாமம் (1-30 மணி)

நேரம் சாலனம் செய்யவேண்டும். அதனால் காசம், சுவாசம், சுரம் முதலிய வியாதிகள் நிவர்த்தியாகின்றன. அதன்பின் பஸ்திரிகை யென்னும் சும்பகத்தை அப்பியாசித்துக் குண்டலி சத்தியை விழிப்பிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் ஒரு மண்டலத்தின்மேல் பிராணாயாமம் சித்தியாகின்றது. சத்திசாலனமென்னும் குண்டலியப்பியாசத்தால் எழுபத்திராயிர நாடிகளும் மலசத்தி யடைகின்றன.

ஞானத்தம்பட்டம்.

திடும்!

திடும்!!

திடும்!!!

பல வருடங்களுக்கு முன் திருவாரூரில் ஜனாநந்தன் என்னுமோர் அரசன் செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். அக்காலத்தில் நாடெங்கும் கள்ளர்கள் பயம் அதிகரித்திருந்தமையால் ஜனங்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்கும்பொருட்டு இரவில் நான்கு சாமங்களிலும் பறையறிவிக்குமாறு கட்டளையிட்டான். அவ்வாக்குையைச் சிரமேற்கொண்டு சுழுகன் என்பவன் ஒவ்வொரு இரவிலும் சாமங்கள்தோறும் தவறாது பறையடித்து, “ஜனங்களே! ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்! ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்!!” என எச்சரிக்கை செய்துவந்தான்.

ஒருநாள் சுழுகன் அவசர காரியநிமித்தம் வெளியூர்போக நேரிடவே, வெகுகாலமாக வாய்ப்பேசாமலிருந்த தன் குமாரனை தனக்குப் பதிலாக பறையடிக்குமாறு நியமித்துவிட்டுச் சென்றான். அன்றிரவு ஊமையன் பின்வருமாறு பறையடிக்கலானான்.

1 - வது சாமம்.

அகவல்.

உலகத்திரே! உலகத்திரே!!

நாக்கடிப்பாக வாய்ப்பறையறைந்து

சாற்றக்கேண்மின்! சாற்றக்கேண்மின்!!

மனிதர்க்குவயது நூறல்லதில்லை

கீம்பதிராவில் அகலந்தயிலினால்
ஒட்டியஇளமையால் ஓரைந்துநீக்கும்
ஆக்கையிளமையில் ஐம்மூன்றுநீக்கும்
எழுபதுபோகநீக்கு இருப்பனமும்பதே
(அவற்றான்)

இன்புறுநாளும் சிலவேஅநாஅன்று
துன்புறுநாளும் சிலவேபாதலால்
பெருக்காறெத்தது செல்வம்பெருக்காற்று
இடிகரையொத்தது இளமையிடுகரை
வாழ்வாமொத்தது வாழ்நாளாதலால்
ஒன்றேசெய்யவும் வேண்டிமவ்வொன்றும்
நன்றேசெய்யவும் வேண்டிமநன்றும்
இன்றேசெய்யவும் வேண்டிமஅவ்வின்னும்
இன்னேசெய்யவும் வேண்டிமஅவ்வின்னும்
நாளேநாளே மென்பீகாகில்
நம்முடையமுறைநான் ஆவதும்அறியீர்
நமனுடையமுறைநான் ஆவதும்அறியீர்
எப்போதாயினும் கூற்றுவன்வருவான்
அப்போதந்தக் கூற்றுவன் தன்னைப்
போற்றவும்போகான் பொருளொடும்போகான்
சாற்றவும்போகான் தமொடும்போகான்
கல்லாரென்னான் கல்காவறியான்
தீயாரென்னான் செல்வமென்றுன்னான்
தரியாரெருகணம் தறுகணான்
உயிர்கொடுபோவான் உடல்கொடுபோகான்.

ஆகையால் நமது மஹாஜனங்களே! எமனென்னும் தன்வன்
உயிர் என்னும்பொருளை கவர்ந்துபோக முயற்சித்து ஒவ்வொரு
காளையும் எதிர்பார்த்தவண்ணமா யிருக்கின்றான். நீங்கள் அவ
னிடம் அகப்பட்டுக்கொள்ளாம லிருப்பதற்கு அஞ்ஞான நித்தி
ரையைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞான விழிப்பை அடைந்து ஜாக்ஷ
தையாக இருங்கள். திடம்! திடம்!! திடம்!!!

எண்ணியாசிரிய விடுத்தம்.

கட்டோடேகனத்தோடே வாழ்கின்றோமென்பீர்
கண்ணோடேகருத்தோடே கருத்தனைநீர்கருதீர்
பட்டோடேபணியோடே திரிகின்றீர்தெருவில்
பசியோடேவந்தாரைப் பார்க்கவுநீரீர்
கோட்டோடேமுழக்கோடே கோலக்காண்கின்றீர்
குணத்தோடேகுறிப்போடே குறிப்பதைக்குறியீர்
எட்டோடேயிரண்டிசேர்த் தெண்ணவுமறியீர்
உெத்துணைகொள்கின்றீர் பித்துலகீரே.

(1)

ஆறாமலவியாம லடைந்தகோபத்தி
யடர்வுறவுலகிடை யஞ்சாதுதிரியீர்
மாராமல்மனஞ்சென்ற வழிசென்றுதிகைப்பீர்
வழிதுறைகாண்கிலீர் பழிபடும்படிக்கே
காருதமலர்போலும் வாழ்கின்றீர்மூப்பு
நரைதிரைமரணத்துக் கென்செயக்கடவீர்
ஈறாமல்லீணிலே யிலங்குகின்றீரே
உெத்துணைகொள்கின்றீர் பித்துலகீரே.

(2)

ஆயாமையாலேநீ ராகியனாகிய
சோதியையறிந்து கொள்கிலீர்
மாயாமையிறவாமை வழியொன்றுமுணர்நீர்
மறவாமையினையாமை வகைசிறிதறியீர்
காயாமையழுக்கின்ற கருத்தையுங்கருதீர்
கண்மூடித்திரிகின்றீர் கனிலோடுமிரப்போர்க்
கீயாமையொன்றையே யின்றுணைபென்பீர்
உெத்துணைகொள்கின்றீர் பித்துலகீரே.

(3)

சாமாந்தகாரகாத தாஞ்சிறிதுணர்நீர்
தத்துவஞானத்தை யிறநெனத்தெரியீர்
மாமாந்தனோயற்ற குழுவியிற்குழைந்தீர்
வாழ்க்கையிலற்ப மகிழ்ச்சியும்பெற்றீர்
காமாந்தகாரத்திற் கண்மூடித்திரியீர்
கற்பனகற்கிலீர் கருத்தனைக்கருதா
தேமாந்துதாங்கு கின்றீர்விழிக்கின்றீர்
உெத்துணைகொள்கின்றீர் பித்துலகீரே.

(4)

(இன்னும் வரும்)

(மணிமுத்துநாயகம்)

கடவுளியல்.

32 - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

கதவு, நிலை, சன்னல் முதலியவைகளை ஓர் தச்சவேலைக்கா
ரன் இருந்து செய்திருப்பானேயன்றி, அவைகள் தானாகவே
அந்தந்த ரூபங்களை அமைந்திருக்கமாட்டாது. அதுபோல்
யானைமுதல் எறும்பிற்கு * எழுவகைத் தோற்றத்திலுண்டான
§ என்பத்துநான்கு லட்சம் சீவராசிகளையும், கடல், மலை முதலிய
வைகளையும், * கிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிர
கம் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யும் கடவுள் என்னும்
ஓர் தேவதச்சன் இருந்து செய்திருக்கவேண்டுமெயன்றி, அவை
கள் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கமாட்டாது.

* எழுவகைத் தோற்றம்:—தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன,
நீர்வாழ்வன, தாவரம்.

§ 84 இலட்சம் சீவராசிகளாவன:—தேவர் (மலாயிக்கத்துகள்)
14 இலட்சம்; மக்கள் 9 இலட்சம்; விலங்கு 10 இலட்சம்; புள் 10 இலட்சம்;
ஊர்வன 11 இலட்சம்; நீர்வாழ்வன 10 இலட்சம்; தாவரம் 20
இலட்சம்.

* கிருட்டி-படைத்தல், திதி-காத்தல், சங்காரம்-அழித்தல், திரோ
பவம்-மறைத்தல், அநுக்கிரகம்-அருளல்.

இப்பஞ்ச கிருத்தியங்கள், பெத்தத்தில் நிகழும் பஞ்சகிருத்தியங்க
ளென்றும், முத்தியில் நிகழும் பஞ்சகிருத்தியங்களென்றும் இருவகை.
அவற்றுள், பெத்தத்தில் நிகழும் பஞ்சகிருத்தியங்கள், இந்திரியங்களில்
வருவனவென்றும், காணத்தில் வருவனவென்றும் இருபாகுபடும்.

1 இந்திரியக் கிருத்தியங்களாவன:—ஓர் இந்தியத்தில் ஆன்மா பிர
வேசித்தல் கிருட்டி அவ்விந்தியத்திலிருந்து ஓர் விடயத்தைப்பற்றி அனு
பவித்தல் திதி, அவ்விடயத்தின் மயமாக இரண்டற அழுந்துதல் சங்காரம்,
அதில் இதம்பிறத்தல் திரோபவம், அதனைத் தெளிந்துகோடல் அநுக்
கிரகம்.

2 காரண கிருத்தியங்களாவன:—மனதினால் ஒருபொருளை நினைத்
தல் கிருட்டி, அப்பொருளின் பிரியம் பிறத்தல் திதி, அஃது எப்போது
வருமெனத் திகைத்துநிற்றல் சங்காரம், அப்பொருளின் மயங்குதல்
திரோபவம், அதனைத் தெளிந்துகோடல் அநுக்கிரகம்.

கடவுள் சர்வ சராசரப் பொருள்களிலும் அங்கு இங்கு என்று சுட்டிச் சொல்லாத விதமாய் எங்கும், பூனில் வாசமும், எள்ளில் எண்ணெயும், பாலில் நெய்யும், உடலில் உயிரும், ஆகாயத்தில் வாயுவும், மண்ணில் சலமும், தாய்வயிற்றில் சிசுவும், நீரில் உப்பும், எப்படி அபேதமாய்க் காணப்படுகிறதோ, அப்படியே (சர்வேந்தரியாமியாகியவராதலால்) நிர்விதர்பமாய் வியாபித்திருக்கின்றார்.

நீருவநுட்பா.

பெருகியபேரருளுடையார் அம்பலத்தேடிக்கும்

பெருந்தகையென்கணவர்திருப் பேர்புகலென்கின்றாய்

அருகர்புத்தராதியென்பேன் அயனென்பேன்றாரா

யனென்பேன் அரனென்பேன் ஆதிசிவனென்பேன்

பருகுசதாசிவனென்பேன் சத்திசிவனென்பேன்

பரமமென்பேன் பிரமமென்பேன் பரப்பிரமமென்பேன்

துருவுசுத்தப்பிரமமென்பேன் துரியநிறைவென்பேன்

சுத்தசிவனென்பனிலை சித்துவினையாட்டே.

வேதாந்தபாஸ்கரன். (தொடரும்.)

முந்தி கிருந்தியங்களாவன:- முத்தியில் அருள்வடிவமாதல் சிருட்டி, ஆனந்தப்பேறு பெறுதல் திதி, அதில் அதிதப்படல் சங்காரம், ஞாநரு ஞானஞேயமாகிய திருக்குத்திரிசிய விவேகமென்னும் மூன்றும் தோன்றா திருத்தல் திரோபவம், இந்தநான்கு கிருத்தியங்களும் எக்காலமும் விளங்கு தல் அதுக்கிரகம்,

அன்றியும் 35 கருவிகளோடும் ஆன்மா தேகபோகங்களை யறிந்து நின்றலால், சாக்கிரத்தைச் சிருட்டியெனவும்; இச்சாக்கிரத்திற் புசித்த வாசனை சொப்பனத்தும் அறிந்துநின்றலால் திதியெனவும்; இச்சொப்பனம்போற் சிறிது நிழலெழுத்தோன்றி மறைதலால் சுழுத்தியைச் சங்காரமெனவும்; பிராணவாயு இயக்கமின்றி ஒன்றுத் தோன்றாதிருத்தலால் துரியத்தைத் திரோபவமெனவும்; அதிதம், சுருவிகள் ஏதுமின்றி ஆணவ விருளை யிருந்ததாயினும், அதன் நிமித்தமாய் மாலையில்ததுவாதிக்கொடுத்தல், இருவினையொப்பு வருவித்தல், ஆசாரிய மூர்த்தமாய் வந்து உபதேசித்தல் முதலிய அதுக்கிரகம் பெறுதலால், இவ்வதிதத்தை அதுக்கிரகமெனவும் கூறுவதுண்டு.

* சரம் . இயங்குவது, அசரம்-இயக்கமின்றிநிற்பது, சரம் - அசரம் என்பது சராசரம் என்றாயிற்று.

மனிதர் வாய்ப்படும் அகில உலக

உயிர்ப்பிராணிகள் மகாதாடு.

மயிலாடு பாறையில் சத்ய வருஷம் தைமாதம் பன்னிரண்டாந்தேதி பகல் மூன்றுமணிக்கு மகாநாடு (கான்பரன்ஸ்) நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பெற்றன. அழகான அலங்காரக் கொட்டகை போடப்பட்டிருந்தது. அதிற் பல பக்கங்களிலும் கொடிகள் கட்டப்பட்டும் தோரணங்கள் நாட்டப்பட்டும் பார்ப்பவர் கண்ணைக் கவர்ந்துகொண்டிருந்தன. சுற்றும் பிரதிநிதிகளுட்கார இடம்விட்டு நடுவில் அக்கிராசனருக்கும் உபந்யாசம் புரிவதற்கும் ஒரு பெரிய மேடை போடப்பட்டிருந்தது. வெளிவாசலில் “பிறருக்குத் துன்பமிழைப்பதே பெரும்பாவம். பரோபகாரமே பிறப்பின் பயன்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. குறித்த தினத்தன்று காலைவிருந்தே பிரதிநிதிகள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பகல் ஒரு மணிமுதல் பல உலகங்களிலிருந்தும் வரிசை வரிசையாக விமானங்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. சரியாக மூன்று மணிக்கு அக்கிராசனரையும் பிரபலஸ்தர்களையும் ஊர்வலமாக அழைத்துவந்தார்கள். அப்பொழுது பிரம்மாண்டமான அந்தக் கொட்டகையில் எவ்வளவும் இடமில்லாது பிரதிநிதிகளும் விஸிட்டர்களும் நிறைந்திருந்தார்கள். பெருத்த கரகோஷத்தினிடையில் அக்கிராசனரும் மற்ற பிரமுகர்களும் அங்கு வரவேற்கப் பெற்றார்கள். ஆடு, கோழி, பன்றி, முயல், மான், பசு, எருமை, எலி, உடும்பு, புறா, காசுக்கட்டுக்குருவி, கனிதின்னும் வெளவால் முதலிய, மனிதர்களால் கொன்று தின்னப்படும் பிராணிகள் திரண்டு கொட்டகை நிறைபக் குழுமி யிருந்தார்கள்.

சிவபெருமானுக்கு நெடுங்காலமாக வாகனமாகவும் கொடியாகவுமிருந்து விளங்கிவரும் ரிஷபதேவரும் சிவபெருமானது திருக்கரத்தில் பொலிந்து விளங்கும் திருமான் புலவரும் விராயகரது வாகனமான முஷிகப் பிரபுவும் கந்தக்கடவுளது வாகன

மும் கொடியுமான ஆடப்பதேவரும் கோழியப்பநாயனாரும் யம தருமருடைய ஊர்தியான ஸ்ரீ எருமையண்ணனாரும் இந்திரனுடைய செல்வப்பேரூன காமதேநு நாச்சியாரும் வேறு பல பிரமுகர்களும் அக்கூட்டத்திற்கு விஜயஞ் செய்திருந்தார்கள். கூட்டம் ஆரம்பிக்கப்பெற்றது. மன்மதனுடைய வாகனமான பஞ்ச வர்ணக்கிளியெழுந்து கேட்டோர் செனியினிருக்குமாறு கடவுள் வாழ்த்துக் கூறியது. உடனே அங்கு கம்பீரமாக முன்னணியில் வீற்றிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ரிஷபதேவர் எழுந்து உலகத்திலே ஜனங்களால் மிகுதியும் துன்புறுத்தப்படுவதில் ஆடப்ப தேவரின் கோத்திரத்தாரே முதன்மை பெற்றிருப்பதாலும் கலியுக வரதாசன ஸ்ரீசுப்பிரமணியக் கடவுளரது ஊர்தியாக வீருப்பதாலும் அவரையே அக்கிராசனத் தமர்ந்த வேண்டுமென்று பிரேரணை செய்தார். யாவரும் பெருத்த ஆரவாரஞ்செய்ய அப்படியே ஸ்ரீமான் ஆடப்பதேவர் அக்கிராசனத் தமர்ந்து தமது முகவுரைப் பிரசங்கத்தைப் பின்வருமாறு செய்தார்:—

எனது அரிய சகோதரர்களே! இந்தப் பெரிய கூட்டத்திற்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ரிஷபதேவர் முதலிய பெரிய பெரிய தலைவர்கள் விஜயஞ் செய்திருப்பதற்கு நான் மிக்க சந்தோஷமடைகின்றேன். நீங்கள் எல்லாரும் இங்கு நிறைந்திருப்பதானது இந்தக் கூட்டம் எவ்வளவு அவசியமானதென்பதையும் உங்கட்கு இனிவிரும்பும் ஊக்கத்தையும் இனிது விளக்குகிறது. நிற்க, இந்த உலகம் உண்டான காலம் முதலாக நாளதுவரைக்கும் நாம் கௌரவமாகவும் பெருந்தன்மையோடும் பலர் மதிக்க வாழ்ந்து வருகிறோம். நம்மவரிற் பலரும், சிவபெருமானுக்கும் பெருமானுக்கும் விராயகர், கந்தக்கடவுள், பீர்மா, தர்மராஜன் முதலிய பெரிய தெய்வங்கட்கும் வாகனங்களாகவும் கொடுகளாகவுமிருந்து பெருமையடைந்து வருகிறோம். உலகத்திலுள்ள ஜனங்கட்கும் பேருபகாரஞ்செய்து வருகிறோம். இன்னும் பன்னிரண்டு ராசிகளிலிருந்து உலகத்திலிருக்கிற ஜனங்கட்கு ஜோதிட சாஸ்திர

(காணாச் சிவனுடைய திருக்கூட்டத்தின் துண்டுப் பிரசுரத்திலிருந்தெடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பெற்றது.) (இன்னும்வரும்.)

(1) நித்திய வஸ்துவாகிய ஆத்துமாவானது நாசமின்றியதும், எவ்விதக் கிரியையின்றியதும் என்றும்; அநித்தியமாகிய பிரபஞ்சமானது நாசமுள்ளதும், கிரியையுடையதும் என்றும் அறிவதற்கு விவேகம் என்று பெயர். பிரம்மரூப ஆத்துமாவை நான் அறிந்தேன் என்பது ஞானம். நான் அறியேன் என்பது அஞ்ஞானம். இது தத்துவஞானப் பயிற்சியால் நிவர்த்தியாகும். இவ்விதமாக நிவர்த்தியான ஞானவிவேகமே சகல சாதனங்களுக்கும் இன்றியமையாத ஆதாரம். ஏனெனில் விவேகமுண்டாகாவிடின் ஏனைய சாதனங்கள் மூன்றும் சோடிக்கமாட்டா.

அன்னப்பட்சியானது பாலையும் அகிற் கலந்த நீரையும் பிரிக்கின்ற தன்மைபோல், ஆத்துமாவையும் அநாத்துமாவையும் பிரித்தறிதல் விவேகம். இவ்விவேக மாத்நிரத்தால் பிரபஞ்சம் மித்தையென்னும் * பரோட்சஞான முண்டாகுமேயன்றி அபரோட்சஞான முண்டாகாது. ஆதலால் மேற்கூறிய மூன்று சாதனங்களும் அவசியம் வேண்டும்.

* பரோட்சம் அபரோட்சம் என்பது வேதாந்த ஞானிகளின் தாற்பரிய நிச்சய ரூபமாகிய சிவணத்தைக் குருமுகத்தால் கேட்டும் அதற்கனுசாரமாய் மனனமும்; மனனஞுசாரமாய் நிதித்தியாசனமும் செய்தால் பிறகு சச்சிதானந்த பிரம்மமே நான் என்ற ஞானமுண்டாகும்; இதுவே பரோட்சஞானம். இந்த பரோட்ச ஞானங்களைப்பற்றிய காரியங்களைச் செய்யாதவனாகியும், நான் கருந்தா முதலாய் அபிமானத்தை விட்டவனாகியும், பிரம்மமே நானாக இருக்கின்றேனென்ற அனுபவத்தையும் விட்டவனாகியும் அதுவிஷயமான பிரயத்தனத்தையும் சுழுத்தி அவத்தையிலிருப்பதுபோல பற்றற்ற சபாவமாகிய மௌனாவத்தையில் நீரில் உப்புக் கரைந்தாலெப்படியோ அப்படி பிரம்மத்திலிரண்டறக் கலந்துபோன அந்தக்காணத்தை யுடையவனாகியும், நிர்விசேட நிலையிலிருக்கின்றவனுக்கு நிர்விசேட ஞானமெதுவோ அது தானாகவே உண்டாகின்றது. இதுதான் அபரோட்சானுபவம். இந்த அனுபவம் எப்பொழுது உண்டாகின்றதோ அப்பொழுது அவன் சகானுபவரூபனும் ஆனந்த சொரூபனும்

வேதமோதுதற்குப் பிராமணனும், அரசுபுரிவதற்கு சக்திரியனும், வர்த்தகம் செய்வதற்கு வைசியனும், உழவு தொழில் முதலியன செய்வதற்கு சூத்திரனும் எங்ஙனம் அதிகாரியோ அங்ஙனமே வேதாந்த விசாரத்துக்கு இந்த நான்கு சாதனங்களின் நெறியைப் பூண்டொழுகுபவனே அதிகாரியாவன்; ஆனால் கல்வி ஞானமட்டும் உடைய வித்துவான்கள் அதற்கு அருகில்லை. ஏன்?

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள்

கற்றுமறி வில்லாதவென்

கம்மத்தையென் சொல்வேன் மதியையென் சொல்லுவேன்

கைவல்ய ஞானந்தி

நல்லோருரைக்கிலோ கம்மமக்கியமென்று

நாட்டுவேன் கன்மமொருவ

னாட்டிலோபழைய ஞானமக்கியமென்று

நவிலுவேன் வடமொழியிலே

வல்லாருருத்தன்வர வந்தராவிடத்திலே

வந்ததா விவகரிப்பேன்

வல்லதமிழறிஞர்வரி னந்நனேவடமொழியின்

வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்

வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைதந்த

வித்தையென் முத்திதருமோ

வேதாந்தசித்தாந்த சமரசனன்னிலபெற்ற

வித்தகச் சித்தர்கணமே,

(இன்னும்வரும்.)

மாகின்றான். அந்த ஆனந்த வைபவத்தை அவனன்றி ஏனையோர்களாலும் வேதாந்த சித்தாந்த சாத்திரங்களாலும் மனோவாக்குகளாலும் அறிய முடியா. ஞானத்திற்கு சாதனம் வேதாந்த வாக்கியமாம், அது அவாந்தர வாக்கியம், மகாவாக்கியமென இருவகையாம். அவற்றுள்:—பரமான்மாவினது அல்லது சிவனது சொருபத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் அவாந்தர வாக்கியமென்றும், சிவ பரமான்மாக்களின் ஏகத்துவத்தை அறியவது சிவப் பிரம்மைக்கியத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் மகாவாக்கியமென்றும் பெயர். அவாந்தர வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமும் மகாவாக்கியத்தால் அபரோட்சஞானமும் உண்டாகும், பிரம்மம் இருக்கிறது என்னும் ஞானமே பரோட்சமென்றும் பிரம்மம் நான் என்னும் ஞானமே அபரோட்சமென்றும் பெயர்பெறும்.

தமிழ்.

தமிழ்.

காப்பு.

தந்தமொன்றேய்கருங் குன்றையன்பார்த்துப்
புந்திவெண்பாற்கடல் நாட்டுதூஉஞ்
செந்தமிழிந்தந் திரண்டெழுற்பொருட்டே.

தமிழன்பர்களாள்!

ஆழிசூழ் உலகில் பல்வேறு பிறவிகள் எடுத்துழன்று, அவ்
வப்பிறவிகளில் புரிந்த தவப்பயனாய் இம்மானிட யாக்கையைப்
பெற்றுள்ளோம். இதனை;

“புல்லாகிப்பூடாய்ப் புழுவாய்மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப்பாம்பாகிக்
கல்லாய்மனிதராய்ப் பேயாய்க்கணங்களாய்
வல்லகராகி முனிவராய்த்தேவராய்ச்
செல்லாநின்றவித் தாவாசங்கமத்துள்
எல்லாப்பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்” (என்பர் மணிவாசகரும்)

ஆதலின் மானிடப்பிறவி எடுத்தல் அரிது. இதனை நம்
நகைமுதாட்டியும்,

“அரிதுஅரிது மானிடராதலரிது” என்பர்.

இவ்வாறு மானிடப்பிறவி எடுத்தவினும், உத்தமகுலத்தில்,
மேலான பூமியில், உயர்ந்த நாட்டில் பிறத்தலரிது. இதனை;

“நரப்பயில்தேயம்தன்னில் நான்மறைபயிலாநாட்டில்
விரவுதலொழிந்துதோன்றல் மிக்கபுண்ணியத்தனாகும்
தரையினிற்கீழைவிட்டுத் தவஞ்செய்சாதியினில்வந்து
பாசமயங்கட்சோ பாக்கியம்பண்ணெண்ணுதே.”

என்பர் சித்தியாரும். நறுந்தொகையில்,

“சான்றோரில்லாத் தொல்பதியிருத்தலின்
தேன்றேர்குறவர் தேயம்நன்றே.”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு பிறந்தும் கூன்,
குருடு, ஊமை முதலிய நீங்கி முக்கணிசனாக் காட்டபடல் அரிதா
கும். இதனை வள்ளலார், பசுபதிபாச விளக்கத்தில்,

“மக்கள் யாக்கையில் பிறத்தலு மரிது மற்றதனில்
துக்ககூன்குருமையைத் துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திணுவருதலு மரிது ஞானத்தான்
முக்கணீசனுக்காட்படல் முற்றிலுமரிதே.”

தமிழன்பர்களே! மேற் கூறியவாறு நன்னூட்டில், நற்குலக்
தில், அங்கவூனமின்றி பிறந்த நாம் செய்வேண்டிய கடமைகள்
பலவுள். அவைகளில் முக்கியமானது நாம் விட்டிலும் வெளி
யிலும் பேசுவரும் பாஷையைப் பற்றியே என்பது வெளிப்படை.
நாம் இவ்வுலகத்தில் பிறந்தது எதன்பொருட்டென்னில் தொண்டு
செய்தலின் பொருட்டே என்பது தெளியப்படும். தொண்டு
என்பதை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம். 1 ஈசத்தொண்டு, 2
தாசத்தொண்டு, 3 தேசத்தொண்டு, 4 பாசத்தொண்டு, 5 ஆபா
சத்தொண்டு. இவை ஐந்தில் நடுநாயகமானதும் தற்காலத்திற்கு
வேண்டுவதுமான தேசத்தொண்டிற்கு முதன்மையானது பாஷை
பிமானம். ஆதலின் இதுபொழுது நமது தாய் பாஷையாகிய
“தமிழ்” என்பதைப் பற்றியும், தமிழ் நாட்டைப்பற்றியும், தமிழ்
நூல்களைப் பற்றியும் கிறிது தெளிய ஆராய்வாம். ஈசனும்
அருள்புரிவாராக:—

பல்வேறு பாஷைகளுக்குள் மக்கள்களுக்கு இருகண்களை
யொப்ப மிக்கப் புகழ்பெறும் பாஷைகளிரண்டே. அவைகள்
ஆரியமும், தமிழும் ஆகும். இவ்விரண்டும் அரும் பெருநூல்
களைத் தனதிடத்தக்கிக்கொண்டு, தெய்வத்தன்மையுடையதாய்,
இனிமை வாய்ந்து, கற்போர்க்கு நீதிகளைப் புகட்டி, அவரை நல்
வழிப்படுத்தி, சார்தகுணத்தைப் பற்றும்படிக்கு அவர்கள் நெஞ்
சுகத்தில் பறையறைந்து மேன்மைப்படுத்தும் தன்மையுடை
யன. தமிழ் என்னும் இம்மொழியை மட்டிலும் ஈண்டு எடுத்து
தராய்வாம்.

(இன்னும் வரும்)

R. S. சாம்பசிவ சர்மன். (தமிழ்ப் பண்டிதன்)

நாளை.

48-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

ஆந்தோ! இத்தகைய உலோபியர் எண்ணிலர் மாடு மனை முதலிய சமஸ்த சம்பத்தும் இருப்பக் காணிப்பொன்னுங் கூட வரப்பெறுது உலகிற் பெற்ற நிந்தையையே சுமந்துபோகவும், இரந்தோர்க் கீவதே அருகிதிப் பெற்றதனாலாய பயன் என்றும், அதுவே சேமவைப்பென்றும் கருதிய அளியுடையார் செந் தமிழ்ப் புலவோரானும் மற்றோரானும் தாதாவெனப் புகழ்ப் பெறுவதையும் நேரிற் கண்டும் அநேகர் பணப்பேய்களெனப் பெயரெடுக்க இசைவது என்கொண்டோ அறியேம்.

இவ்வாறு இம்மையினும் புகழின்றி மறுமையினும் சுகம் பெறுத உலோபியர்போல் இருந்தும் இறந்தாயொத்து மாளாமல், தன்னிகர் ஞானியர் நந்தம் திருவெண்காட்டடிகள் அருளியபடி,

“பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைப் பிறந்துமண்மே
விறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவே
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று”

தெளிந்து, இச்செல்வம் என்றைக்கிருந்தாலும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிடுவது நிச்சயமேயாதலின், கைப்பொருளிழந்த காலையில் ஐயோ! இப்பொழுதும்பொருள் நம்மிடத்தில் இருக்கையில் தானே வள்ளன்மையால் பிறர்க்குதவிபுரிந்து புகழ்பெறுதுபோனேமே! குங்குமஞ்சுமந்த கத்தபம் என அப்பொருளின் பயன் பெறுது வினே காத்திருந்தோமே! என்ற ஏக்கம் அடையாமல் ‘சுற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்’ என்றதற்கிணங்க சற்சனர் கட்டுத் தம்மாலியன்ற வுதவிபுரிந்து புகழ்பெறுவோரே அறிஞராவார், திருவருட் சகாயம்.

ப. வீரப்பத்தஞ்சுவராயன்.

ஞான சூரியன்

முஹம்மதுதபி சரித்திரம்.

மு த ல் க ா ண் ட ம்.

ஆதிநாயகன்.

வேதநான் கினுக்கும் நாயக மணியாய்

விளங்கிய முஹம்மது நபிதம்

1 சாதமோ டியற்கை செயற்கை எரியாவுஞ்

சரித்திர மாகயா னுரைக்கச்

2 சோதியாய்ச் சுடராய்ச் சுடர்மணி விளக்காய்த்

தூரியமெய்ஞ் ஞானவாழ் வுடைய

நீதிசேர் ஆரி பின்கள்கண் ணிடையில்

நிருத்தனைக் கருத்தினில் நினைவாம்.

ஆன்மசோருபம்.

ஆதியாய் நடுவாய் அந்தமாய் விளங்கும்

அகண்டமெய்ப் பூரண னந்த

3 சோதியாய் ஞான மனவிழி யதற்குத்

தோன்றியும் தோன்றிடாத் தனியை

4 சாதமார் புறுக்கான் வேதமெய்க் கவிமாத்

தத்துவ மசிமொழிப் பொருளை

மாதவ மளிக்கும் தனதரு வருவை

வணங்கியெக் காலும்வாழ்ந் திடுவாம்.

நபிகணையகம்.

கந்தரக் குடையும் புவிதொடாப் பதமும்

காதகஸ் தூரிமா மணமும்

மந்தரப் புயமும் காருவா வதனில்

மதியழைத் தரசனின் றசையைச்

செந்திரு வணைய பூங்கொடி யாகச்

செய்தஅற் புதமும்வாய்ந் திலகும்

சந்திர வதன முஹம்மது நயினர்

தண்மலர்ப் பதஞ்சிரந் தரிப்பாம்.

1 சாதம்-பிறப்பு, 2 சோதி-பிரகாசம், 3 சோதி-உணர்வு, 4 சாதம்-உண்மை.

நாலியார்கள்.

*சீரிலக்கம் பதம் பெறுமா றற்புதங்கள் பலகாட்டி தினைநாட்டிப் பாரிலக்கமாவதற்குநபியிறகுல் பொருட்டாகப்படைத்துப்போந்த ஓரிலக்கத் திருபதுநா லாயிரநன் னபிமார்கள் உபய சீதச் சூரிலக்க மலாடியு நாலியார் களின்பதமுந் தொழுது வாழ்வாம்.

முகியித்தீனாண்டவர்கள்.

சுத்தமெய்ஞ் ஞானப் பழம்பொருள் வயங்குந்

துவாதசார் தத்தருள் வெனியில்

முத்தொடு பவளம் மரகத மெனச்சொல்

முச்சுடர் களில்மணி வடிவாய்

சுத்தொளிர் மூலக் குகையினில் கலிமாத்

திருமனுச் சுழிமுனைப் பொருளாய்த்

தத்துவா தீத முகியித்தீ னொலியென்

சற்குரு பதந்தலைக் கணிவாம்.

ஷாகுல்ஹீது அவுலியா ஏனைய மகான்கள்.

நலமலி கேசங் களைநீட்டும் போது

நாவிதன் கொடுத்தகாஞ் சனத்தால்

கலிமிசை யமிழும் மாக்கல மழைத்த

காசணர் ஷாகுல் ஹீது

ஒலியிரிணைப் பாத பங்கய மதையும்

உலகினி லுளபல பெரியோர்

மலாடி களையும் மனமொழி மெய்யால்

வணங்கிகற் குணங்குடி வாழ்வாம்.

அப்துர்றகுமான் அவுலியா.

தாதாரும் பூஞ்சோலை கமழ்பெரு நாழி

தனிலுதித்துக் கீழ்வேளூர்த் தலத்தில் வாழும்

ஆதார மில்தெனவென் வடிவைக் காட்டும்

அப்துர்றகு மாறொலியெம் அருட் பிதாவின்

* 1-வது சீர்-நன்மை, இல்-வீடு, அக்கம்-ஆன்மா, 2-வது பார்-பூமி, இலக்கம்-துலக்கம், 3-வது ஓரிலக்கம்-ஒருலட்சம், 4-வது சூர்-துன்பம், இல்-இல்லாத, அக்கம், பொன்.

பாதா வந்தமதைத் தினமும் காலும்

பணிந்து என திருதயமாம் நளின வசப்

போதாரும் படிநீண்டு நினைந்தென் னுளும்

போற்றுவேன் என் குறையை மாற்றுவேனே.

சிறப்புப்பாவிரம்.

தத்துவ ஞானேதய முஹம்மதுநன் னபியிறஞல் சரித நானம்
பத்தியுளோர் பினிரீக்கித் தமிழலகம் பரிமளிக்கப் பண்ணினுனால்
முத்தமிழ்வா ரிதிமடுத்து நாத்கவிமா மழைபொழிந்த முகிலென்

[முய்ந்த

வித்துவ சிகாமணிகள் புகழ்கருனை யானந்த வீமலன் னுனே.

நூற்செய்த காலம்.

நிகழ்கவி யோசை யாயிரத் திருபா

னிரண்டினி ஷிரௌத்திரி நிகராய்ப்

பகருங் கிசுறத் தாயிரத் தொருமுந்

நூற்றுமுப் பத்துவொன் பானிற்

புகழ்மிகு நபிதங் காதையைத் தமிழிற்

பொருவனும் வசனஞ் பகமாய்ச்

செகமதிற் பலபேர் வேண்டுகோட் கிணங்கிச்

செய்தனன் சிறப்புறத் தானே.

அவையடக்கம்.

அறிவுளார் பீறர்தங் குற்றம் ஆய்ந்திடார் அறிவி ளாத

சிறியவ ரெனது நூலிற் றேரவு முடியா குற்றம்

திறமெனை யொத்தார் குற்றம் செப்பவு மாட்டார் பாரிற்

பிறகெவர் குற்றம் காண்பார் பெருநிலத் தோங்கு மன்றே.

நாட்சேச்சிறப்பு.

அழகிய புட்பங்களின் அரும்புகள் கட்டவிழ்ந்து நன
மணத்தை நானுபக்கங்களிலும் பரிமளிக்கச் செய்து மதுகரங்கள்
சுழன்று சுழன்று வந்திறங்கி விரும்பும் மனோகரமான பசிய
தேன்மாரி பொழியாநிற்கும் மாணிக்கம்போன்ற செந்தாமரை
களும், சுடர்ப்பிரகாசத்தைக் கான்றுமிவிராநின்ற நீலரத்தினத்

தைப்போன்ற நீலோற்பலங்களும் பவளக்கொடிபோன்ற செவ்வாம்பல்களும் விகசித்துச் செய்து பார்ப்பவர் கண்களைக் கவர்ந்து வனப்பிற் சிறந்து விளங்கும் இரமணீகரமான தடாகங்களிலுள்ள விசாலம்பொருந்திய சேற்கெண்டைகளானது அத்துறைகளிலிற்றங்கிச் சலக்கீரீடைபுரியும் அரம்பாஸ்திரிகளை நிகர்த்த மடநதைப் பருவமுடைய மகளிர்கள் தங்களது நேத்திரங்களை நமக்கு நிகராகச் சொல்லுவார்களா? அங்நனமாயின், அவர்களோடு சமர்பொருதுவோமென்று அடர்தல்போன்று பாயுந்தோறும் உண்டாகும் ஒலியினால் ஏனைய துறைகளில் நீர்மாந்திக்கொண்டிருக்கும் மான்கள் தமது கன்றுகளோடு வெருண்டு ஓட, அதைக்கண்ட சிங்கங்கள் நபிகளையாக அவர்கள் சிங்கங்களுக்குப் பிணை நிற்காமல் மான்களுக்கே பிணை நிற்கப்போவதால் இந்த மான் கூட்டத்தைச் சிநேகங்கொண்டு அதன்மூலமாய் நபிகள் பெருமானையும் தரிசித்து நாம் நற்கதியடைவோமெனக் கருதி அந்த மான்களோடு உறவாடி ஒற்றுமையாக வாழாதிற்கும் நீதியமைந்து, நாவல், இறலி, குசை, கிரௌஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு என்னும் சப்த தீவுகளில் நேத்திரம்போல் விளங்குவது நாவலந்தீவு. நேத்திரமாகிய கண்களை நிகர்த்த நாவலந்தீவுக்கு கண்மணிபோன்றது அறபுரூடு.

(இன்னும் வரும்) (மணிழந்து நாயகி.)

மேழிச்செல்வம்.

இலமென்றசை இருப்பாரைக்காணி
எனிலமென்னு நல்லாணகும்—குறள்.

[உழபோருக்கு செல்வங்கொடுத்தவின் நிமித்தம் நல்லான் என்று கூறப்படும் நிலமகள், செல்வத்திற்குக் காரணம் உழவென அறிந்தும் அதுசெய்யாது வறியேம் என்று சோம்பிக் திரியும் அறிவினிகளைப் பார்த்து நகையாறிப்பன்.]

இப்பூவுலகிலுள்ள எல்லாத் தொழில்களுக்கும் தலைமையானது “பயிர்த்தொழில்” என்பதை ஒருவரும் மறுக்கமுடியாது. இதுபற்றியே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாரும்,

பிறதொழிலால் பொருள் சம்பாதித்த விடத்தும் உணவின் பொருட்டு உழவாரிடத்தே செல்லுதல்வேண்டு மாதலால் எல்லாத் தொழில்களிலும் உழவுத்தொழிலே சிறந்தது என்னும் கருத்தை யடக்கி,

சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலகமதனா

ஹந்தமுழவே தலை.

எனக் கூறியுள்ளார். இத்தகைய பெருமை பொருந்தியதும் மகாபரிசுத்த தொழிலாகவுமுள்ள இத்தொழிலை நம்மில் வெகு சிலரே நடத்திவருவதாற்றான் நம்மிந்தியநாடு தாங்கொணுவறுமையில் முழ்கி இருக்கின்றது.

தாங்கொணுவறுமைவந்தாற் சபைதனிற் செல்லநாணும்
வேங்கைபால் வீரங்குன்றும் விருந்தினர் காணநாணும்
பூங்கொடி மனையாட்கஞ்சும் புல்லருக் கிணக்கஞ்செய்யும்
ஓங்கிய அறிவுகுன்றும் உலகெலாம் பழிக்குந்தானே.

என்றபடி நமது இந்தியநாடு மற்றைதேயங்களுக்கு நாணி, வீரங்குன்றி, அறிவின்றி உலகெலாம் பழிக்கும்படி மிக்ககேவல நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணமென்னவெனின் இந்தியர்கள் மேழிச்செல்வத்தைப் பொருட் படுத்தாமையே. அந்தோ! அந்தோ!! இந்தியர்களின் பரிதாபகர நிலையை நினைக்கில் ஆற்றொணுதுக்கமுண்டாகின்றது. மேழிச்செல்வத்தின் பெருமையை அவர்கள் இன்னும் நன்குணரவில்லை போலும்.

எல்லாச் செல்வங்களிலும் மேழிச்செல்வமே குறையாத செல்வம். “மேழிச்செல்வம் கோழைப்படாது.” என்பது உண்மை மொழி. கிருஷியின் சிறப்பைப்பற்றி:—

நமது அரும்பெருங்கிழவி ஓளவை மூதாட்டியார்,

“பூமிதிருத்தி யுன்”

“சீரைத்தேடின ஏரைத்தேடு”

“தொழுதுண் சுவையின் உழுதுண் இனிது”

“நெற்பயிர் விளை”

“பருவத்தே பயிர்செய்”

என்றும்

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்,

“ஒருவரிடத்து சேவித்து உண்ணும் உணவிலும் உழுது
பயிரிட்டு உண்ணும் உணவே இனிது” என்ற கருத்தை யடக்கி,

உழுதுண்டு வாழ்வோவாழ்வர் மற்றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்,

எனவும்

தேனினுமினிய சொல்லையுடைய கம்பர்,

கார்டட்கும்படிநடக்கும் காராளர்தம்முடைய

ஏர்நடக்குமெனின்புகழ்சால் இயலிசைநாடகநடக்கும்

சீர்நடக்கும் திறநடக்கும் திருவறத்தின்செயல்நடக்கும்

பார்நடக்கும்படைநடக்கும் பசினடக்கமாரட்டாதே.

எனவும்

சீர்வளரும்மறைவளரும் திறல்வேந்தர்முடிவளரும்

பேர்வளரும்வணிகருக்குப் பெருநிதியம்மிகவளரும்

ஏர்வளரும்திருவளரும் இசைவளரும்சடங்குழந்த

பார்வளரும்காராளர் பயிர்வளருந்திறத்தாலே.

எனவும்

மிகவும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

ஒளவையார் சோழராஜனை, “வரப்புயர” என வாழ்த்த
அதன்பொருளை அறியாமற் சிலர்; “இது என்ன ஆகி” என
வினவ, ஒளவையார் “வரப்புயர, நீர் உயரும்; நீர் உயர, நிலமுய
ரும்; நிலமுயர குடி உயரும்; குடியுயர கோல் உயரும்” எனக்
கூறி மேழிச்செல்வத்தின் பெருமையை விளக்கியுள்ளார்.

உமையவள் ஈசனைப்பார்த்து, “நீர் ஏன் பிச்சையெடுத்துண்
கின்றீர்?

“ஏனும் இரண்டுளதாய் இல்லத்தில் வித்துளதாய்

நீராகே சேர்ந்த நிலமுளதாய்—ஊராகே

சென்று வராளிதாய் செய்வாரும் சொல்கேட்கில்

என்றும் உழவே யினிது.”

என்றபடி உழவுக்குவேண்டிய உபகரணங்களில், திருமால்
நிலம் அளிப்பன்; குபேரன் வித்தைக்கொடுப்பான்; பலராமன்
கலப்பையைக் கொடுப்பான்; யமன் எருமைக்கிடாவைக் கொடுப்
பான்; நமக்கு வாகனமாகிய ஓர் எருது இருக்கின்றது; முத்தலை

யுடைய சூலத்தை கொழு ஆக்கிக்கொள்வோம்; வலிமையோடு இழுத்திறுக்குவதற்கு முதன்மையான வடக்கயிரும் மற்றும் வேண்டுவன யாவும் நமது அன்பர்களிடம் சென்று யாசித்துக் கொள்ளுவோம்; நமது இனையகுமாரனாகிய கந்தன் இனிதாக மாடுமேய்ப்பன்; இனி உழுது பயிரிடுதலே நன்று. இதைவிட்டு யாசித்துண்பது இழிவென"ச் சொல்ல, இது நல்லகாரியம் ஏன் நினைத்துப் பரமசிவன் களிப்படைந்தார் என்னும் கருத்தை யடக்கி, சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஏர்நடத்தலின் சிறப்பைப்பற்றி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

அச்சுதனளிப்பனிலமுமதுநேயன்வித்தை யருளுவன்பலபத்திரன்
அலமுதவுவன்சுமன்பகடிவனந்தமக் காளதோடொருதுமுண்டே
முச்சிரவயிற்படையினைக்கொழுவதாக்குவோ மொயம்புடனிழுத்திறுக்க
முந்தியவடக்கயிற்றுடன்மற்றுநமதன்பர் முன்போயிரந்துகொள்வோம்
இச்சையுடைநமதினையதனயனாகியகந்த னினிமையொடுமாடுமேய்ப்பன்
இனியுழுதுபயிரிடுதலன்றுநன்றிதைவிட் டிரந்துண்பதினமெனவே
கச்சமுலமாதுமைவுரைத்திடுப்புத்தியைக் கைக்கொண்டெத்திலிதுநற்
காரியமெனக்கருதிமெத்தக்களித்திடுங் கண்ணுதலுமைக்காக்கவே.

ஆதலால் இந்திய சகோதரர்களே! நம்மிந்திய நாட்டின் வறுமை நிலையின் காரணத்தையும், அதை நீக்குவதாகிய மேழிச்செல்வத்தின் பெருமையையும் நீங்கள் அறிந்தும் இனி உறங்குவது நியாயமா! நியாயமா!! மிகவும் மேன்மை தருவதும் இன்றியமையாததுமான இக்கிருஷித் தொழிலில் நீங்கள் மிக்க முயற்சிசெய்து சாஸ்திர ஆராய்ச்சியுடன் தற்காலம் நடந்துவரும் விவசாய முறைகளில் பழகி பயிர்செய்வீர்களாகில் நம்மிந்திய நாடு வறுமைப்பிணி நீங்கப்பெற்று உன்னத நிலையை அடையும் என்பது சத்தியம். நமது ஞானசூரியனும் தனது கருத்துக்களில் மிக முக்கியமானதொன்று நிறைவேறப்பெற்று ஆனந்த மெய்துவான்.

“உழுதுண்பொழுவதற் கொப்பில்லைகண்டர்
பழுதுண்மெற்றோர் பணிக்கு”

V. சேஷாத்திரி, விளமல்.

புலிவலம் ஸ்ரீ தெண்டாபுத்பாணிக் கடவுள்மீது
மணிமுத்துநாயகம் என்னும் காரணப்பெயர் புனைந்த
ஞானபூதி, ஸ்ரீ கருணையானந்த சுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாவணி என்னும்

❀ க ந த ப் ப க ழ். ❀

இதில் நவீன நாகரிக பார்வையின்மேட்டுகளமைந்த இராக
தாளங்களுடன் பரமானந்தத்தைத் தரும் கிரீத்தனங்கள், தேகப்
பரவசஞ்செய்யும் பல்லவிகள், கல்மனமும் கரைந்துருகக்கூடிய அறு
பல்லவிகள், பத்திரசக்கலைப்புகட்டி ஆனந்தபாஷ்பம் சொரியச்செய
யும் சரணங்கள், கெம்பிரமும் சேகரசமும் பொருந்திய ஜாவனிகள்,
சொற்கலை பொருட்சுவை நிறைந்து ததும்பி வாசப்பீபார் உள்ளத்தை
கொள்ளுகொண்டு என்ன வாக்கு! என்ன அருமை! என்று வியக்கும்
படியான விருத்தங்கள் முதலியவை நிறைந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு
பாடலையும் பாடுபவரும் கேட்பவர்களும் திங்கிட்டு அதிசயித்து
மயிர் கூச்சலடைந்து ஆஹா! ஆஹா!! பலே! பேஷ்! என்று
சிரக்கம்பம் கரக்கம்பம் கொண்டு பெய்மறந்து பத்தி முத்தி அடையச்
கூடிய விதமாக அமைந்துள்ளது.

முதற்பாகம் அணு 0—2—0

2-ம் பாகம் அணு 0—2—0

முருகர் தியானம் அணு 1.

வேதாந்தபாஸ்கரன் து. 1.

கருணாநிதி

ஜீவகாந்த தீர்த்தம்.

இந்தத் தீர்த்தமானது சாதாரணமாய் ஆறு, குளம், ஏரி, கிணறு
முதலியவைகளில் உள்ளதல்ல. நமது ஆண்டோர்கள் அனுபவித்து
வைகாண்டுவந்த முறைப்படிதை மாசி முதலான காலங்களில் பெய்யும்
பனியின் பனிக்கிப்பாததிரங்களில் வாங்கி அதில் ஒரு மண்டலம்வரை
மென்மெரிசை சக்தியால் ஜீவகாந்தப் பவரைச் செலுத்தி ஜூம்,
வயிற்று வலி முதலிய எல்லாநியாதிகட்கும் பாமசஞ்சியாகத்
தயாரிக்கப்பெற்றுள்ளது. விபாதிக்குத்தக்கபடி அவ்வப்போது மென்
மெரிசைச் செய்து அனுப்பப்பெறும். பகலர் முதல் விருத்தர் வரையில்
உபயோகிக்கலாம். எவ்வித பத்திபமும் கிடையாது. ஜீவகாருண்
யத்தை முன்னிட்டே குறைந்த விலை ஏற்படுத்தலாயிற்று.

2 அவன்சுபாட்டில் 1-க்கு 0—8—0

டஜன் ஒன்றுக்கு 5—0—0

காலரா மாத்திரை பாட்டில் 1-க்கு 0—3—0

விலாசம் :—

மாணேஜர்,

கருணாநிதி வர்த்தக சாலை,

ஞானகுரியன் ஆபீஸ்,

விஜயபுரம், திருவாரூர், S. I. Ry.

ஜனங்களே ! இன்னுமா தாங்குகிறீர்கள் ?

வேதாந்த பாஸ்கரன்

என்னும் நமது மெய்ஞ்ஞான சூரியன்
உதயமான பின்னரும் தாங்குவது
ஞாயமா ! ————— ஞாயமா !!

அஞ்ஞான நித்திரை நீங்கி !

மெய்ஞ்ஞான விழிப்படையுங்கள் !!

இவ்வுலகின்கண் ஆத்மலாபம் ஆடைய அனேக பக்குவிகள் எண்ணியும் (தூணைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு விடமாட்டேனென்றதே ! விடமாட்டேனென்றதே !! என ஒலமிடுபவரைப்போல்) பிரபஞ்சவாழ்க்கையில் அதிகமாக மனதை துழைத்துக்கொண்டு ஐயோ ! பிரபஞ்சம் விடமாட்டேனென்றதே ? என்று வருந்துகின்றனர். தூணை நாம் பிடித்துக்கொண்டு விடமாட்டேனென்கிறோமா ? தூண் நம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு விடமாட்டேன் என்கிறதா ? என்றறிந்தவர் கிலரே. ஆசலின் காட்டிலிருப்பினும் காட்டிலிருப்பினும் கமலநீர்போல் பற்றற்றிருக்க வேண்டுமேயன்றி, மலை, குகை, முதலானவைகளில் வசிக்கவேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை.

மாணமாவதோ இன்ன நோமென்று காணுவது அசாத்தியமாயிருக்கிறது அறுப்பதற்கு கத்தி நீட்டுகிறபோதும் ஆடு அசைபோடுவதுபோல் காலமெல்லாம் கதை, காலியம், பகடி, பரிசாசவேடிக்கை விளையாட்டுகளில் பொழுதைப் போக்கிவிட்டு சாகப்போகிறவாவத்தில் கங்கரா ! கங்கரா !! என்று பிதற்று வதிற்பயனில்லை என்பதை ஆலோசித்து ஆத்மலாபம் பெற முயலுங்கள்.

தேவ்வல்லாது தானும் தேனையுண்ணாமல் தேனை எடுக்க வருபவரையுங் கொட்டுகிற தன்மைபோல் இவ்வுலக வாழ்வையே சதமேன நினைந்து, நீங்கள் ஆத்மலாபம்பெற முயலாவிடினும் முயற்சிப்பவர்களை தடுக்காதிருங்கள். ஆத்மானுசந்தானம் பெறுவதற்கு அருமை பெருமைவாய்ந்த நமது வேதாந்த பாஸ்கரன் ஓர் சிறந்த வழிகாட்டியாகும். ஏனெனில் சிலர் எழுதிய சரடி முரடான வசன நடைகளைப்போலின்றி நளினமான இனிய செந்தமிழ் வசன நடையில் பன்னூற்களிலிருந்தும், மேற்கோள் தீட்டி மிக அழகாயும், சமரசமாயும் எழுதப்பெற்றிருப்பதால் முஹம்மதியர்கள், இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள் முதலிய எல்லாமதஸ்தர்களும் வாங்கி வாசிக்கற்பாடுதே. இஃதூலை வாசிக்காதவர்கள் வாஸ்தவத்தில் தூர்பாக்கியர்களே ! தமிழ்க்கல்வி குன்றிய இக்காலத்தில் இத்தகைய நூல் வெளி வந்துவருவதானது தமிழ் நாட்டுக்கு எதிர்பாராத ஒர் பெரிய அதிர்வட்டமென்றே சொல்லவேண்டும்.

வேதாந்த பாஸ்கரன் விலை ரூ. 1—0—0

மேககாகசியம் (ஒருபாகம்) விலை அறு 0—6—0

விலாசம் :—மானேஜர், கருணாநிதி வர்த்தகசாலை, ஞானசூரியன் ஆபீஸ்,

விஜயபுரம்—திருவாரூர். S. I. Ry.